

Учителя Петър Дънов

Върховният авторитет

Избрани стихове

утринни неделни слова
1933 - 1934 г

Учителя Петър Дънов

ВЪРХОВНИЯТ АВТОРИТЕТ

Избрани стихове

книга 4

Учителя Петър Дънов
ВЪРХОВНИЯТ АВТОРИТЕТ

Избрани стихове
книга 4

избрала, подредила:
Юлиана Василева

илюстрация:
Сашо Георгиев

издател:
ИИА „Девора-МарБи“
гр. Дупница, ул. „Цар Освободител“ 25
тел. 0701/4 30 12

ISBN 978-954-9354-35-5

Учителя Петър Дънов

ВЪРХОВНИЯТ АВТОРИТЕТ

**Избрани стихове
книга 4**

от „Новото разбиране
на връзката в живота“,
Утринни Слова 1933-1934 г.
изд. 2000 г., „Жануа' 98“

**Издателство
„Девора-МарБи“**

2010

*Посвещавам
на тези, за които Словото е Божествен нектар
и няма да Го пролеят.*

*На братята и сестрите,
за които Словото на Учителя е Божието Слово,
Меч на Духа – и могат да Го издигнат.*

*На душите, добили лекота и криле,
за да може устремът на Поезията
да им даде полет и вдъхновение за работа.*

*На тези, които ще открият
съзвучието на музиката към стиховете на Учителя,
и на всички, които ще ги запеят
и претворят в багри, движение и живот.
Радвайте се! Това предстои!!*

*Посвещавам на всички,
които безкористно и с любов
разгръщат и отрастват делото на Учителя
в себе си и в света.*

*На търсещите, които са пред прага на намирането,
на отпавилите своя зов,
към които Словото се е устремило.*

*Посвещавам на избраните да Го претворят
вярно и музикално в иноземните езици,
за да стигне еликсирът на Словото, Поезията на Учителя
до всички готови души.*

Почнете да обичате

Ти казваш: „Мене ми дотегна!“

И на мене ми дотегна.
Толкова години говорих,
и на мен ми дотегна,
ако е за дотягане.

Не, мнозина ми казват:
„Толкова години говорите за Любовта,
как не ви дотегна?“

Аз ви казвам: Вие се пазете,
понеже аз досега съм ви говорил,
сега е нужно приложение.

Почнете
да обичате.

/с. 309/

Предстоящето

Гледайте на хубавата страна на нещата.
Във всяко едно горчиво чувство,
във всяка една горчива мисъл,
във всяка горчива постъпка
се крие
Божията Любов.

Бог
се крие вътре.

Това е начинът,
по който Бог
ще се прояви.

Всякога,
когато имаме голяма буря,
след това ще дойде
хубавото време.

След като
е изорана земята,
ще дойде сеитба
и жетва.

Когато се изкопават дупките на дърветата,
тогава се посадят дърветата

и после
дават плод.

Всякога
след големите противоречията
и страдания
в света
идват големите блага. /с. 309-310/

Да изправим своя живот

Ние света с нашата любов
не можем да го поправим.
Бог,
Който е всесилен,
Той ще поправи света.

Но нашата любов
да обърнем към себе си,

да изправим своя живот.

/с. 463/

Аз питам

Една сестра има
свой другар.

Отхранила го майка му
като едно дете,
а тя казва:
*„Това ще направиш,
онова ще направиш“*,
целия ден го хука.

И човекът се плаши от жена си.
Тя казва:
*„Това не си направил,
онова не си направил.“*

Аз питам:
Кой дава
правото на тази жена да го хука?

И откъде
тази идея се е пръкнала в ума ѝ,
да му заповядва?

/с. 325/

Да бъдеш щастлив

Ти не можеш да направиш
един човек щастлив,
докато не го направиш
съпричастен на себе си.

Ти не можеш да бъдеш
щастлив човек,
докато не станеш съпричастен
на Божия живот,
да работиш така,
както Бог работи.

Във всичките ти постъпки
Той да присъствува,
в мислите,
в чувствата – също.

Всеки ден
да бъдеш идеално разположен
и да няма нещо,
което да те смущава,

тогава
си съпричастен
на Божия живот.

/с. 327/

Даване

1.

Човек не може да расте,
без да дава.

У Бога това е закон,
който постоянно действа.

Понеже ние трябва
да мягаме на Бога,
понеже Бог дава,
аз трябва да вървя
по Неговия път
и трябва
само така
да давам.

Това е закон!
Ама защо,
ама за какво
трябва да давам,

ама на място ли е,
без място ли е -
не разсъждавам.

Давам
и с време,

и без време.
Давай!

Правете добро
и навреме,
и без време!

2.

Ако твоето сърце
при един лош човек
може да тупа по един начин,

а при един
добър човек
трябва да тупа
по друг начин,
тогава какво ще стане с тебе?

Сърцето трябва да тупа еднакво
и при добрия
и при лошия човек.

И при единия
и другия човек
трябва да бие еднакво!

То е
едно твое външно схващане
за добър и лош човек.

Много
добри хора, аз виждам,
за в бъдеще ще станат лоши хора.

И много
лоши хора
аз виждам, за в бъдеще
ще станат добри хора.

/с. 328/

Твоята вяра

Като си натясно и те нахукат,
тук и там
се отнесат
зле към тебе,

тогава
ще се покаже
твоята вяра.

/с. 357/

За нас

Не е било време,
когато Бог да не е работил!

Остава
въпросът за нас,
ние да работим.

Ние
не сме работили
както трябва.

Въпросът
е за нас.

Ние още
не сме живели
както трябва.

И този живот
е за нас.

/с. 357/

Единственото питие

Свикналия много да пие
никога не може да убедите да не пие.

Ще му кажеш:

„Не пий!“

Той веднага

ще постави въпроса:

„Защо? Не съм ли аз свободен?“ -

Е, свободен си.

Единственото питие,

което природата

свободно е допуснала на човека да пие,

то е водата.

А всяко друго питие,

което той си позволи да пие,

каквото и да е,

тежко ще плаща -

особен данък

има за него.

Единственото нещо,

за което той нищо не плаща

е водата.

А за другото ще плати.

/с. 357/

Щастието

1.

Всички хора
искат да бъдат щастливи,
но те не разбират
какво нещо е щастието;

да имат
едно и също положение,
това не е щастие.

Запример, за майката
е щастие да има
едно малко детенце,
тъй за 4-5 месеца
да си го подържи на ръцете.
Това ѝ причинява голямо щастие.

Но да желае
туй щастие
да бъде завинаги в нейните ръце,

тя сама ще провери,
че туй не е щастие
да бъде завинаги това дете
в нейните ръце.

Ако тя желае
за 40-50 години да задържи
това щастие,
тя сама ще види,
че не е избрала
добрия път.

2.

Мнозина,
които тръгват
в този духовен път,
искат също щастие по този път
и то за през целия си живот.

На Земята
това нещо не може
да стане,
пък и щастието
не може да е
цел.

3.

Има известен род страдания,
които произтичат
от самото естество на човека.

и ако го бият,
той ще бъде радостен.

Вземете апостолите,
учениците на Христа,
които ги биха еврейските учени
заради техните разбираня.

Те се върнаха
всичките радостни,
че са бити за Словото.

Така е
и в по-ново време.

Онези,
които ги биха на кладата,
с песни умираха.
Днес има
много богати хора,
но са недоволни.

Едните
на кладата са щастливи,
другите
при голямото богатство,
което имат,

са нещастни.

Как ще разберете вие това?

5.

Ние трябва да разбираме живота
тъй, както Бог го разглежда.

Трябва да вървим

по онзи път,

който Бог е определил.

/с. 364/

Ако се моли

Ако един човек,

който не е толкова праведен,
ако се моли за един праведен човек,

както и да се моли,

той ще му причини добро.

/с. 365/

Доброто бъдеще

Доброто бъдеще
зависи
от една вътрешна, дълбока мисъл,
от здравия организъм,
или от здравето разбиране
за живота.

Здравият организъм
от една проста храна
ще извади нещо хубаво, здравословно,

[болният] и слаб
и при най-добрата храна
ще създаде едно нещастие. /с. 365-366/

Отражения

Туй,
което е в хората,
в работата,
в живота,
се отразява

в природата. /с. 484/

Двата порядъка

1.

Има два порядъка
в света,
които трябва да разбирате.

Единият
е човешки,
в него няма ред,
няма правда.
Привидно
е всичко това.

Ако искате
в този порядък
да направите нещо,
всичко може да стане,
всичко може да получите,
без никаква придобивка.

Там трябва да разсъждавате,
да мислите,
да не попаднете
в някоя погрешка.

Съвсем друг
е Божественият порядък.

Там няма
        какво да мислиш,
там трябва да живееш
                                и да изпълняваш.

Ако речеш там
да философствуваш много,
ще си създадеш нещастие
и ще имаш други резултати;

там
        нещата, както и да ги направиш,
ще имаш придобивка.

2.

Противоречието в света
        идва
                                от тия два порядъка.

Има умни хора,
        които вървят
                                по човешкия порядък -
те ще имат
        обратни резултати.

Нашата собствена воля
може да ни даде щастие
дотоalkова,
доколкото сме съгласни
с Първата Воля.

В Божията Воля
са всичките възможности.
И ако понякой път
вие мислите да бъдете щастливи,
прави сте дотоalkова,
доколкото
вие възприемате
онази Първична Воля.

Туй, което Бог е определил за вас,
доколкото го възприемате
и доколкото г[о] прилагате,
дотоalkова
ще бъдете щастливи.

/с. 370/

В еднообразието

Има еднообразно говорене,
има и еднообразно разбиране.

Някой път
хората говорят за Любовта,
но разбират едно и също нещо.

И туй,
което е еднообразно,
това не е Любов.

В еднообразието
няма никаква Любов,
няма никакъв живот.

/с. 374/

Зависи от тебе

Ти на злото
        можеш да дадеш съществуване,
а можеш да не му дадеш -
        това
                зависи от тебе.

Вън от тебе
        нека да съществува
злото колкото иска.

Ако краката на една овца
бягат 10 пъти по-бързо от вълка,
                питам:
каква опасност има за тази овца
да я изяде вълкът?

Или ако тази овца
има такъв нюх, че от два километра
усеща миризмата на един вълк,
        може ли той да я намери?

Този вълк ще се намери в чудо
от тази овца.

Но щом изгубиш
        този нюх в себе си
и щом изгубиш
        бързината на краката си,
вълкът
        все ще те намери.   /с. 375/

В реда на нещата

Какво представлява един вълк?
Една ненапреднала човешка душа
от първа степен.

Всички души, ненапреднали от първа степен
всякога обичат да ядат другите.
Това е
едно тяхно качество.

Като те срещне
тази душа някъде,
веднага,
каквото и да говори,
ще те изяде.
Туй да го знаете:
или ще те открадне,
или ще те изяде,
все ще ти направи някоя пакост.

И в реда на нещата е това.

Питате
защо е така.

Защото не може
да бъде другояче.

Когато някой пита
 защото черното е черно -
 защото не може
 да бъде другояче.
 Защо бялото е бяло?
 Така си е.
 То е един контраст.

Бялото
 по какво се отличава?
 Че всичко отблъсква от себе си.
 Значи,
 пълно е.

А що е черно?
 Черното взема, поглъща,
 черното е един кладенец.
 А бялото
 е един планински връх.

Има грамадна разлика
 между черното
 и бялото.

Засега това
 са философски обяснения само.
 /с. 376/

Говорът на Бога

По какво
се отличава
говорът на Бога? -
Той се отличава по едно.

Ако болният,
който е на умирање,
ако му проговори Господ,
той
най-малкото ще се изправи на леглото си
и ще се отърси от болестта
и веднага ще стане.

Ще стане
една съвършена промяна у него.
И не може
да бъде другояче.

Ако си беден,
щом ти проговори Господ,
беднотията ти
ще отстъпи.

Ако си в затвора,
когато Господ ти проговори,
оковите ти
ще паднат.
Така всичко ще стане,
че ти ще се намериш
вън от затвора.

В Божия говор
има нещо особено!

Чуеш ли в себе си
този говор,
в тебе ще настане
вътрешен мир.

Отвънка
може да си свързан с 20 вериги,
но ти си свободен
в себе си
и лесно може
да се справиш,
да се изхлузиш
от тия мъчнотии.

/с. 376/

Щом ти проговори Божественото

Ти имаш една мъка,
 нещо голямо и тежко легнало отгоре ти
 и с дни и седмици седи и те мъчи
 и не може да се събереш в кожата си.

Щом ти проговори
Божественото,
 всичко туй
се маха
 и весело ти става.

Но понеже обичаш да ровиш,
да философствуваш
дали това е Божият глас или не,
 и пак дойде първата топка,
пак легне на сърцето ти.

Щом почнеш да се съмняваш
в Божественото,
 ти вече губиш
тази естествена топлина,
 която е легнала на сърцето ти.

Това е духовен мраз,
това е нещо,
 което се е смразило
и трябва топлина,
 за да се разтопи.

Трябва Божествената топлина
да дойде,
за да стопи тази топка!
/с. 377/

Кога Бог може да те слуша?

Всякога
Бог може да те слуша,
когато ти си носител
на Неговото Слово,
на онова,
което е Божествено.

Щом ти
си носител на Божественото,
ти можеш
да бъдеш послушан.

И всички трябва да се стремите
да бъдете всякога
носители на Божественото.
/с. 377/

Може ли

Истината може ли
да направи хората богати?

Ако говориш
истината на хората,
в тебе могат да добият
само доверие.

Ще кажат:
„Този човек говори истината.“
И тогава твоята дума
ще има валидност навсякъде.

Можеш да добиеш
само кредита на някой банкир,
да те кредитира.

„Този човек е честен!“ – ще казват всички,
но да станеш богат,
и въпрос не става.

Истината може
да ти отвори
библиотеката на природата,
да учиш,
но да те направи умен човек,

това е въпрос.

Ти можеш да четеш сам,
 да учиш,
 но да станеш богат
 или учен
 това е въпрос. /с. 378/

Свещено понятие

Бог е едно същество
 и няма друго в света
 тъй свято и чисто като Бога.

Като дойдете до Бога,
 трябва да имате
 една идея възвишена,
 да забравите в себе си образите.

Образ на всички добродетели
 е Бог,
 най-красивият,
 и по-добър пример
 от Него нямаме.

/с. 461/

Най-красивите моменти

Казано е,
че „ние живеем
и се движим
в Бога“.

Има нещо у човека,
което говори
тъй тихо и тъй хубаво.
Това са най-красивите моменти!

Всеки от вас
е имал такива моменти.
Някоя отлична мисъл ти дойде,
ти се успокоиш.

Дойде едно светло желание,
ти отлагаш.
Отлагаш
цял живот.

И всичките ти нещастия
произтичат
все от тези отлагания.

/с. 384/

Въпросителната

Онзи свят
е светът на съзнанието.
Ти днес
и 10 пъти можеш да идеш
на онзи свят.

Онзи свят е добрият свят.
Онзи свят
е светът на Любовта,
светът на Знанието,
светът на Свободата.

А този свят е светът на всички неправди,
които
съществуват на Земята.

Тъй както
хората живеят с всички пороци,
че като умрат

ще идат в онзи свят?

/с. 385/

**Обилен живот, обилна светлина
и обилна свобода**

Три неща трябва да спазвате,
три идеи
човек трябва да носи:

една идея,
която му дава обилен живот,
втора идея,
която дава обилна светлина,
и трета идея,
която дава обилна свобода.

С тези три неща да живее човек:

идеята, която носи обилен живот;
идеята, която внася обилна светлина
и идеята, която носи обилната свобода
в живота.

Обилен живот,
обилна светлина
и обилна свобода -

в тях
няма противоречия. /с. 387/

Връзка между хората

Ако на Земята хората биха живели
тъй,
    както трябва,
                                в доволство и радост,
щяха ли да бъдат
                                по-добри?

Ако всички хора бяха богати
и имаха в ръцете си
                                сегашния ред и порядък,
ако всички имаха
                                необходимото
и никой нямаше никаква нужда,
знаете ли какво
                                щеше да се получи?

Нямаше да има
    никаква връзка между хората.

Единственото,
    което сближава хората,
това са
                                сегашните противоположности.
/с. 391/

Условия

1.

Ние искаме от Бога
известни блага,
но Той поставя
известни условия,
известни ограничения.

Господ ще ти даде здраве,
ще ти даде богатство,
каквото искаш,
но ще ти постави
едно условие,
което никак няма да ти бъде приятно.

Той ще те постави
в ограничение.

2.

На първия човек в рая
беше много добре там.
Но дойде Господ и каза:
„Слушайте, всичко имате,
но туй дърво
няма да бутате!
Всичко ще ви дам,
но туй дърво,

едно дърво имаше там,
да не го бутате.
От всички дървета
ще ядете,
само от това
няма да ядете.“

3.

Най-малкото ограничение,
ако имате
най-малкото ограничение в живота,
вие вече имате
дървото на съблазанта.

Пазете се!

Всичко друго
може да правите.

/с. 397/

Въздигане

Стремете се всички
да влезете
в Божествения ред на нещата,

за да превърнете
животинското и човешкото,
да ги съедините в едно -
в Божественото.

Туй значи въздигане,
или,
с други думи казано,
да изпълним Волята Божия
с пълно съзнание,
с любов,
без да се усеща, че сме ограничени.

/с. 397/

Образ и подобие

Всяка душа
представлява един особен аспект
на Божественото естество.

Всеки
носи нещо Божествено.

И вие сега казвате,
че имате нещо Божествено,
но какво е туй,
Божественото,
вие не може да си дадете
една ясна представа.

Казвате,
по образ и подобие на Бога
сте направени.

Но мъчно можете
да си представите
какъв е образът
и какво е подобие.

/с. 401/

Нищо повече!

Ако човек целува
и писмото става по-ясно,
на място е.

Ако се зацапа писмото,
не е на място.
/с. 404/

Силата на човека

Силата на човека
седи в страданията!

Ако ти можеш
да издържиш на страданията,
ти си силен.

Каквото и страдание да дойде,
да можеш
да го издържиш.

Там е силата на човека.   /с. 403/

Дето царува Любовта

Ти виждаш
един скъпоценен камък
на пръстена на един човек.

Искаш да имаш
този камък на пръстена си.
То е вече
една мисъл,
която те смущава.

Ти виждаш
една къща някъде.
Искаш и ти да имаш
като тази къща.

Как?
Къщата е едно творение.
Утре
ще се разруши,
тя не може
да бъде един идеал.
Даже един царски палат,
и той не може
да бъде идеал.

И създаването
на Земята в сегашното ѝ положение
не може да бъде
един идеал за нас,
за който да живеем.
Даже и Слънцето,
и то не може да бъде идеал.

Макар че аз говоря
за Слънцето,
и то не може
да представлява един идеал,
дето можем да живеем временно.

Има нещо по-велико,
което човек
трябва да разбира.

То е мястото,
дето царува
Любовта.

/с. 405-406/

Да дойде едно разбиране!

Аз ви навеждам
на една права мисъл.
Обичам човек да дойде
до онази
пълна свобода,
не чрез закон да се ограничи.

Ти човек можеш
да го ограничиш отвънка,
но ограниченията
не спасяват.
Те са едно условие.

Трябва да дойде едно разбиране!
Ако Любовта в живота не дойде,
то и животът
сам по себе си остава
неразбран.

Без любов към Бога
животът
не може да се разбере.

/с. 407/

Истинската мярка

1.

Първото нещо,
това е любов
към Бога!

Само тогава,
когато имаме любов към Бога,
ние ще се научим
как да обичаме ближния си
и как да обичаме
и себе си.

Тогава само
ще имаме
една истинска мярка.

2.

И понеже ние не обичаме Бога,
нямаме
и една правилна любов
и към ближния си,
и към себе си.

И вследствие на това
се раждат
всичките противоречия.

3.

Ако имахме
истинската мярка на любовта,
тогава щяхме
да се освободим
от всичките сегашни противоречия,
които съществуват.

/с. 407/

В благо**1.**

Трябва известни работи
да се извършат
въпреки голямото противоречие.

И в туй,
голямото противоречие
седи силата.

Да превърнеш
едно голямо противоречие
в живота си
за едно бъдещо благо!

Това
е много нещо.

2.

Христос
имаше да превърне
едно голямо противоречие,

такова,
каквото светът не е виждал,
да го превърне
в едно бъдещо благо.

3.

И вие
имате една малка задача:
да превърнете
противоречието,
което имате.

Защото и вие,
във вашия живот,
имате едно малко противоречие,

макар че за вас
е доста голямо,
и да го превърнете
в благо.

/с. 408-409/

Да пиете вода

Вие носите в джоба си чаша,
отивате при извора,
изваждате чашата
и пиете.

Но един ден
изгубите чашата.

Няма ли друг начин,
по който може
да пиете вода?

Има -
ще се наведете
и ще пиете вода
направо от извора.

Казвате:
„Не мога
без златна чаша.“

Но някой
може да вземе чашата ви,
после какво ще правите?
И с ръка
можете да пиете вода.

Да кажем,
че и с ръка не може.

Тогава?

Ще приближите
уста̀та си
и така ще пиете,
направо.

Най-важно е,
че с уста̀та си можеш
да пиеш
а ръката и чашата
са второстепенни начини. /с. 410/

В света, в името на Бога

Най-мъчната болест,
която някога
са се опитвали да лекуват
великите Учители

в света,
в името на Бога,
то е смъртта,
грехът.

Грех и смърт вървят заедно. /с. 415/

Нов живот

1.

Ако може да превърнете
    противоречието в едно благо,
тогава
    ще започне
                    новият живот!

Има някои неща,
    от които вие
                    трябва да се освободите.
Това е
    една необходимост.

На всинца ви
    трябва едно дълбоко познаване
на ония закони,
                    които
                    действуват в живота.

2.

Онази дреха,
    с която детето е обвито
                    в утробата на майка си,
която е толкова необходима
                    за неговото развитие,
тази дреха

детето трябва да я хвърли.

И ако не я хвърли,
от него няма нищо да остане.

Туй дете
седи в майка си обвито в мантия,
като царски син,
но тя трябва да се изхвърли,
с нея то се държи за майка си.

И после
трябва да му отрежат пъпа.
Това е една драма
за малкото дете.

Но майката,
която го носи,
тъй го е обгърнала в себе си,
че за него
не съществува опасност.

Докато тя го гледа
като писано яйце първоначално,
после оставя
други хора
да се занимават с него.

3.

Спрете се върху факта
 как
 се раждат децата.

Никакви деца
 не се раждат.

Раждате се вие. /с. 409/

Бялото мастило

В едно семейство в Америка
 бащата изпраща сина си на училище,
 но нещо не върви, не учи.

*„Не мога да се уча,
 защото перото ми е желязно.
 Не мога да уча така.*

После

*и чантата ми
 не е направена от хубава кожа.“*

Отива бащата
 и купува
 едно златно перо и една хубава чанта.

Пак не върви учението,
и със златно перо.

Казва синът:

„Мастилото е черно.

Ако мастилото

не беше черно,

работата ще тръгне.

Перото е хубаво и чантата,
но мастилото е черно.“

И досега

този американец търси

да намери бяло мастило.

Сега бели мастила

не се употребяват в училищата.

И може би,

като дойде бялото мастило,

ще тръгнат работите.

/с. 410/

По Евангелието на Лука

В 22-ра глава

Христос казва нещо,
което и вие
трябва да имате предвид:

„Защо спите?

Станете и се молете
да не паднете в изкушение.“

Като дойдат

мъчнотиите в живота,
не спете,
но се молете.

Не философствувайте!

*Във време на мъчнотии
няма какво да философствуваш.*

Ще се молиш тогава.

И някой,
който не може да се моли,
той заспива.

Слабите хора

спят
и се изкушават.

Да чувствуваш Божието присъствие

1.

Това, което възприемаш
и което даваш навън,
това трябва да бъде отношението,
да чувствуваш Божието присъствие
във всеки момент на живота си,

в добрите условия
и в лошите условия,
да усещаш Неговото присъствие.

Да чувствуваш
едно вътрешно успокояване.

2.

Христос имаше
една непоколебима вяра в Бога.
И казваше:

„Каквото и да е,
аз вярвам в Онзи,
Който може да ме изведе,
да ме избави и от най-
голямото мъчение.

Аз зная, че Този, в Когото вярвам,
Той ще ме изведе!

Този път, в който съм тръгнал,
при условията,
при които съм поставен,
Този, на Когото Аз вярвам
и Комуто Аз служа,
на Неговите ръце Аз се оставям.

Той ще оправи всичко.

Да бъде Волята Твоя.
На теб оставям духа Си,
Господи!

И виждаме,
след 2000 години
тази непреодолима вяра
и туй, което Христос имаше към Бога,
донякъде се реализира.

За в бъдеще
още повече
ще се реализира.

/с. 418-419/

Пътят

1.

Ако искате да се освободите
от мъчнотиите в света
това е пътят.

На първо място
седи любовта,
на второ място
седи вярата,
а на трето място седи
човешката надежда.
След това идва ред на други добродетели,
с които човек трябва да се окичи.

Земният живот е едно велико учение,
в което човек трябва да се приготви,
за да се върне при Баща си така,
както трябва.

Все трябва да се върнете.
Тук, на Земята,
повече от 120 години
не ви е позволено да останете.

Може тук изключителни условия
да се отпуснат за някой,
но повече от 120 години
никому не е позволено да остане.

След 120 години
трябва да се върнете.

2.

И след като се върнете,
какви подаръци
ще занесете със себе си?

Нали, като се връща някой от странство,
носи подаръци?

Сега, като отиде някой на хаджилък
друг отива в Америка,
във Франция
или в Англия,
една обща черта е това -
след като се върне при своите си,
той ще донесе подаръци.
И като се върне човек
в другия свят,
все трябва да занесе нещо
подарък от Земята.
Какво ще занесете сега?

Аз оставям
на вас да изберете
какви подаръци ще занесете.

Има големи скъпоценности,
понякой път онези рудокопачи

ходят и дълбаят от дълбоко,
за да извадят
един голям скъпоценен камък,
да го продадат.

3.

Когато човек обърне
едного към Бога,
някоя страдаща душа, окаляна,
и ѝ покаже пътя към Истината,
Любовта към Бога,
то е големият подарък,
който може да занесе!

Като идете,
да не идете сами,
а да бъдете придружавани
с вашите скъпоценни камъни.

И ако Христос отиде в Небето,
Той отиде с подаръците,
с ония хора,
които обърна
и които и днес се обръщат
към Неговото учение.

То са големите подаръци.

/с. 419/

В сърцата на хората

1.

Сега хората още
живеят със съвсем ограничени
понятия за Бога

и в бъдещия свят
и за отношенията един към друг.

Но все пак ние имаме
много по-добри условия сега,
отколкото когато
Христос е бил на Земята.

И може би
след 1000 години
светът ще бъде
още по-добър.

И след други
1000 години
ще бъде
още по-добре.

2.

Онова,
което Бог е определил за човека,
то ще бъде!
Един ден Царството Божие
ще дойде
в сърцата на хората.

И тогава само
ще престанат
страданията.

Понеже Царството Божие
не е в сърцата на хората,
затова още
има страдания. /с. 419-420/

Абсолютната истина

Има една велика Истина,
която е подобна
на зазоряването,
на разсъмване
или на изгрева на Слънцето.

То е
тъй наречената
абсолютна Истина,
туй, което човек може
сам да провери,
да опита,

върху което
той може да стъпи
и да живее.

/с. 421/

Той расте

Когато някой умре на Земята,
него Бог посреща,
както ние посрещаме
        узрелите плодове,
                                обрани в кошницата;
вземаме ги със същата обич.

Такова
        е сега уподоблението.

Онзи,
        който живее на Земята,
ще каже:
        „Каква полза има
        изяждането на един плод?“

Животът на плода
        минава
                                в една по-висока сфера.

От плода
        нещо все остава.
Именно човек е, който дава.

Човекът [дава] най-хубаво условие
за плодното дърво да расте.
След като си изял един плод,

Туй трябва да стане

Най-голямата придобивка в света,
която човек може да има на Земята,
то е,
когато
човек завърши земния си живот.
Той ще види
първите лъчи на Любовта,
Слънцето на живота
ще изгрее!

Когато го озари
първият лъч на Бога,
той ще възкръсне,
това е
диханието на Бога.

Казва се:
Когато направил Бог човека,
вдъхнал му първия лъч,
с който [Адам]
се пробудил
в райската градина.

Туй трябва да стане
със сегашните хора.

Докато Бог не вдъхва
в техния ум,

в тяхното сърце
тази велика истина,
хората всякога ще бъдат на кръстопътя.
/с. 422/

Двата процеса

Има два процеса в света:
едни хора, които губят от знанието си -
те са
в пътя на смъртта.

Ако ти губиш от знанието си,
ти си
в пътя на смъртта.

Губиш от здравето си -
ти си в пътя на смъртта.

Печелиш в съзнанието си -
ти си
в пътя на живота.

Печелиш в здравето си -
ти си в пътя на живота.

/с. 422/

Човешкият образ

Някой път онези,
които изучават Писанието,
мислят че,
като е казано,
че Бог е създал
човека по Свой образ и подобие,
че човек е завършен образ.

Не, Духът работи,
за да се завърши,
да се оформи
този образ.

Работата
не е един завършен акт,
дълго време трябва да се работи,
за да се завърши,
както един художник или скулптор
дълго време работи
върху своето произведение.

Че не е завършен
човешкият образ,
всеки от вас
може да го провери.

/с. 423/

Да разберете

Родените от Бога,
те са Синове Божи.
За създадените
още не може да се каже
че са синове Божи.

За тях се казва,
че са образ
и подобие Божие.

Сега, онова, което е необходимо за вас,
е присъствието на Духа, Който
може да ви изпълни
с онова познание,
нужно да разберете
какво е предназначението ви.

Да може да си спомните
какво
трябва да правите.

/с. 424/

Силата на човека

Постиженията по закона,
те са външни постижения.

Законът може
само да те облече,
да ти построи къща,
да ти направи ограда.

Но законът
не може да ти даде
разумност.

Законът
не може да ти даде сила.
При закона
всичко е външно.

Най-първо ние сме работили външно -
по закона.

Сега Любовта
работи отвътре.
То е животът.

Силата на човека
е в Любовта.

/с. 426/

Никога не отпада

1.

Не се самозаблуждавайте.
Има
една привидна любов;

това,
което се изменя,
това,
което изгасва
не е Любов.

Писанието казва:
„Любовта
никога не отпада.“

Това,
което отпада,
трябва да знаете,
че не е Любов.

2.

Ти казваш:
„Едно време
имах любов,
а сега нямам.“

Не се заблуждавай.
Любовта
никога не отпада.

Любовта

всякога си остава,
 при всички условия,
 една и съща.

Това
 трябва да залегне
 дълбоко във вас.

3.

Когато човек не знае
 как да използва Любовта,
 тя се отдалечава.

Ако вие си затворите
 кепенците на стаята,
 и топлината
 и светлината
 не могат да влязат.

Тогава питам:
 Светлината и топлината ли
 са престанали?

Не. Вие сте затворили
 условията,
 при които

Любовта
 може да влезе във вас. /с. 27/

Ако Бог ти е дал чувства,
вярвай в Бога,
че Той ще ти даде това,
което искаш.
Той ще ти даде богатства,
но не искай веднага.

Той ще ти даде всичко
навреме.

/с. 427/

Сегашният живот

Сегашният живот ни е даден
за да се запознаем с Бога,
да дойдем в съгласие с Него,
да вършим
Волята Му.

/с. 425/

наполовина с паяка
ще отговаряш за престъплението.

Ще се заведе дело,
ще се запише в делото,
че престъплението е извършено
в ТВОЯТА КЪЩА.

Ти казваш:

„Аз не съм видял.“

А пък ти си видял.

/с. 428/

Вашите овци

Вашите хубави мисли,
 вашите хубави желания,
 това са вашите овци,
 които трябва да пазите.

Христос казва:
 „Моите овци, Отче,
 на Мене ги даде
 и Аз ги пазя.
 Полагам
 душата си за тях,
 да не изгубя
 нито една от тях.“

Онова,
 което Бог ви е дал,
 ако го изгубите,
 тогава къде е
 вашето достойнство?

Всичко това,
 което Бог ви е дал,
 вашите хубави мисли
 и хубави чувства,
 тях не трябва да губите
 по никакъв начин. /с. 428/

Върховният авторитет

Нещата без Любовта
не могат да се поправят.

Затова
Любовта за вас
трябва да бъде върховният авторитет.

От този авторитет
излиза животът.

Ние трябва да обичаме живота -
онова,

което Бог ни дава.

И Любовта

трябва
да бъде за нас авторитет.

Само по този начин
може

да се поправи миналото,
може да се изправи настоящето
и само по този начин може
да се постигне бъдещето.

Никога не казвай:

„Не си струва да обичаш!“

Обичай!

/с. 429-430/

По човешки начин

Когато човек се забърка
в някой мъглив ден в планината,
той образува един кръг,
в който се върти
и се връща пак
на същото място,
отдето е излязъл.

Колко време?
Различно,
ще направи един кръг
и пак ще се върне.

Каквото и да започва човек,
по човешки начин,
той все ще се върне
на онова място,
отдето е излязъл.

Човешкото разбиране е такова.

/с. 431/

Доброто

Човек е силен тогава,
когато има добродетелите.

Понякой път
вие се чувствувате слаб,
изнемощял,
паднал духом.
Вашите крака са слаби,
вашите добродетели са слаби!
То е състояние.

Ще кажете:
„Не съм ли
аз добър човек?“

Ако вие мислите
за доброто като за нещо материално
и казвате, че то е нещо външно,
само да правите добро,
то е
едно погрешно схващане.
Доброто у човека
е тъй съществено,
както хлябът.

Доброто у човека
трябва да влиза непрерывно
в неговата душа,
както хлябът -
в организма. /с. 432/

Двете страни на любовта

1.

Ако ти не разбираш
вншната любов,
вътрешната
съвсем няма да я разбереш.

Ако Бог,
Който живее в тебе,
ти не го обичаш,
нищо не можеш изпълни.

Но и онзи Бог,
в Който
ти живееш,
ако не Го обичаш,
пак нищо няма да направиш.

Това са
двете страни на любовта,
повече обяснения
не са нужни.

2.

На слепите хора
може да се обяснява.

Сляп който е,
 може да му се обясни.
 Може да му се каже:

„Премини оттук.“

А който вижда,
 ти само посочваш

пътя

и той вижда.

Няма какво да му разправяш:

„Тази местност

погледни я,

обиколи я,

изчисли я,

изследвай я.“

Очи имаш.

„Ама колко е висока тази чукара?“ -

Иди, измери я. -

„Колко далече е тази чукара?“ -

Върви

и ще измериш,

ще изследваш колко е далече.

А ти искаш сега

наготово някой да ти покаже пътя.

Не, ти сам ще изследваш всичко.

3.

Онзи,
                   който ще ходи по този път,
 той ще придобие
                   известно знание за себе си.

Но неговото знание
                   не може да бъде и твое знание,
 едно упътване
                                   може да бъде за тебе.

/с. 432-433/

Което спъва

Нещо има,
                   което спъва
                                   хората на Земята.

Те казват:
                   „Каква нужда
                   имаме ние да учим,
                   щом имаме
                                   Божията Любов?“

/с. 432/

Докато не минеш този път

Пътят,
който един човек е извървял
по Божествената истина,
той е валиден,
важен само за него.

А за тебе
може да послужи само
като едно условие.

Но ти сам,
докато не минеш този път,
да го видиш
във всичката хубост и красота,

нищо няма да те ползува
неговото знание.

/с. 433/

Справедливост, милосърдие

1.

За да живееш по Бога,
основното нещо е да бъдеш справедлив.

Ти не можеш да бъдеш добър,
не можеш да бъдеш милостив,
преди
да бъдеш
справедлив.

Справедливостта у всинца ви
трябва да стане
като една основна черта.
Справедливостта
е тактът на живота.

Да бъдеш
упорно справедлив.

2.

Не си ли справедлив,
ти не можеш
да бъдеш и милосърден.

Не можеш да проявиш и доброто,
защото милосърдието,

това е
още по-дълбоко нещо.
Справедливостта
е нещо външно,
а милосърдието
отвътре трябва да го имаш.

3.

В туй неразбиране ти сега
искаш да добиеш
милосърдието
по външен начин.

А милосърдието
се придобива
по вътрешен начин. /с. 433/

СМИСЪЛЪТ

Смисълът
на човешкият живот
е в постоянното усъвършенствуване!

/с. 433/

Без обяснения

1.

Щом почнеш да обясняваш
какво нещо е
Любовта,
ти изгубваш това, което имаш.

Вътрешните неща
не могат да се обяснят.

2.

Има неща,
които
се разбират без обяснение.

На един човек
ти можеш да му обясниш
какво нещо е топлината.

Но и без да му разправяш,
той знае -
нека само пипне печката
и ще разбере
какво нещо е топлината.
Той ще почувствува.

Туй, което
    почувствува той,
то е топлината.

3.

Когато топлината
мине през човешкото тяло,
    няма какво да му се обяснява.

Без топлина
    човек се вкочанясва.

А с топлината
    постоянно се разпуска
неговият организъм.
Тялото почва да се движи.

Ние правим аналогия.

Когато топлината, Любовта
    влезе
в човешката душа
    или в човешкото сърце,
всичките удове, които са вкочанясали,
постепенно
    добиват една пластичност.

Прегрешението

1.

Ако речем
ние да разберем този въпрос,
да го обясним,
всинца ще се окаляме!

Аз не обичам да разправам
как е станало
грехопадението.
Аз не искам да се занимавам с него,
защото ще се окалям.

Аз не искам да се калям.
Питат:
*„Ама как е съгрешил Давид? -
Обяснете.“*

Не искам да се калям.
Ако искаш да знаеш това,
мога да ти кажа
пътя
как да се изкаляш.

И когато излезеш навънка,
ще знаеш как си се окалял.

2.

Питат някой пиян
как се е окалял.

Връща се той вкъщи,
пита го жена му:
„Как си се окалял?“ -
„Е, наш Пенчо ме срещна
на пътя и каза:
„Хайде за здраве
да идем да пийнем по една чашка.“

Та, по една чашка,
по две ... та се напих.

И като вървах,
забърках пътя
и хлътнах в една локва.

Ако не бях пил,
нямаше да падна в локвата.“

/с. 435/

Без да се привързваш

Обичай нещата,
без да се
привързваш към тях!

Защото
всякога грехът в света
произтича
от привързването за известни предмети,
които
си обикнал
повече.

Щом се привързваш,
грехът е неизбежен.

Обичай всичко в света,
без да се привързваш.

Да ти бъде едно условие. /с. 435/

Ще отиде

Каквото и да имаме в света,
нищо не остава у нас.
Ние само мислим,

временното ще мине
през твоите ръце
и после в други ръце ще отиде. /с. 264/

Бъдете справедливи!

1.

Бъдете справедливи
спрямо себе си,
спрямо Божиите разпореждания!

Като направите
някоя погрешка,
бъдете справедливи!

Каквото и да направите,
в себе си бъдете справедливи!
То е благородство на душата.

Защото можете
да бъдете справедливи!

2.

Като се самоосъдите
повече, отколкото трябва,
то е лицепрятие.

Някой път си турите
едно голямо наказание -
то е пък друго лицепрятие.

Ще си теглиш една присъда.
Бъдете
справедливи! /с. 435-436/

Искушението

Всякога, след като го възпиташ,
непременно ще дойде изкушението,
потайно вътре някъде.

Ти имаш едно скрито желание,
не го знаеш какво е,
по Бога ли е.

Това ли е?
Някой лош дух ли е?

Ти трябва да опиташ,
докато се убедиш
от Бога ли е туй желание.

Ние трябва да опитаме
нашите мисли
от Бога ли са
и желанията ни
от Бога ли са.

И след като намериш
онзи,
скрития вътре в тебе,
и разбереш,
че е той,
той ще излезе навънка!

И ще заеме положението
на един светия,
да те изкушава,
но ти няма да се предаваш
на никаква слабост!
/с. 436/

Разумно да използвате!

Всички
сте дошли на Земята
да учите
и не трябва да бъдете роби
на външните условия
в които живеете!

Но всичко
трябва разумно да използвате!

/с. 437/

Вярата на условията

1.

Когато някой ви прави добро,
вие сте готови
да говорите добро за него,

но когато ви прави зло,
обратно -
говорите зло за него.

Вие тогава
господар ли сте
на положението?

Когато ви прави добро,
му слугувате добре,
а когато ви прави зло,
вие му слугувате зле.

Ако човек в дадения случай
вярва и не вярва,
тогава
какво значение има тази вяра?

2.

Има една вяра,
която е безпредметна.

Тя е вяра на условията.
Тя не е
онази вяра,
чрез която
може да дойде новият живот.
/с. 438/

Да можеш!

Ако ти имаш известна вяра
и не можеш
да я използваш при нужда,

тогава защо ти е
тази вяра?

Ако имаш известно знание
и не можеш
да го туриш в работа,

тогава
защо ти е това знание? /с. 439/

Пътят на опита

1.

Всички сте дошли до едно място,
дето трябва да вървите
по пътя на опита.

Едно пиано се опитва
по чистотата на тона, който издава.

Също така и всеки друг музикален инструмент -
не само
външно да е красива една цигулка,
не само красиво да е направена,
но важен е тонът, който издава.

2.

Златото е злато.
То има едно качество,
че не се окислява.

Скъпоценните камъни са ценни,
които са чисти, естествени.

Диамантът
е ценен по своята твърдост
и по силата,
с която той пречупва светлината.

Както диаманта

1.

По какво трябва
да се отличава човек?

По какво
трябва да се отличава
един верующ?

Ти, ако си един
прост камък с твърдост,
тогава твоята твърдост
е много малко.

Всеки може да те стърже[.]

[Д]а бъдеш така твърд,
както диамант[а],
че с каквото и да е друг диамант или камък
да те стържат,
нито една резка отгоре ти
да не направят.

Ако дойде злото отгоре ти
и направи известни резки върху тебе,
тогава
имаш ли вяра?

2.

Вярата
е едно състояние,
което превъзмогва всички мъчнотии.

Ако твоята вяра не може
да превъзмогва всичките мъчнотии,
това не е вяра.

/с. 439/

Подготовка за нов живот

Човек трябва да мине през огън,
за да се очисти.

Страданието
трябва да дойде,

понеже изпитанията
са едно средство,

една подготовка на човека
за нов живот.

/с. 486/

За да излезе красивото

Има едно положение, от което
сегашните хора
трябва да се освободят.

Яйцето,
докато не се освободи
от своята черупка
и докато не седи
21 ден под кокошката отдолу,
то пиле
не става.

Значи,
в човека има известни заложиби,
които
трябва да се турят
под известни условия.

Трябва да се премахнат
известни препятствия,
за да излезе
онова хубавото,
красивото,

което е скрито в човешката душа.

/с. 439/

Съприкосновението

Можеш да четеш,
че Христос е дошъл и пострадал.

Какво ще се ползуваш
от това?

Човек трябва
да влезе в съприкосновение
с онази реалност,

да я опита
и да стане едно с реалността.

Христос казва:
„Аз и Отец
едно сме.“

Той
познаваше Отца.

Тогава и християнинът
и верующият
трябва да кажат:
„Аз съм едно с Христа.“

Христос казваше:

*„Понеже Бог живее в Мене
и Аз живея в Бога.“*

По същия път

всеки един от вас трябва да каже:

*„Христос живее в мене
и аз живея в Христа.“*

Христос казва:

*„Каквото прави Отец,
и Аз го правя.“*

А сега

верующите казват:

*„Каквото прави Христос,
аз не мога да го правя.“*

Каквото е правил Христос,

трябва да го прави

и всеки верующ.

Това е

пътят

на възкресението.

Твоята топлина

Силата
на човешкия живот
е в топлината на неговата любов.

Ако твоята топлина
е силна,
твоите отрицателни мисли,
които те мъчат
ще изгорят и ще изчезнат.

Защо те мъчат някои мисли?

Защото е слаба твоята топлина.

Топлината ти
трябва да е толкова голяма,
че всяка мисъл, която те мъчи,
трябва
да се разложи,
да изгори,
да се премахне.

/с. 441/

Всеки ден да опитвате

Всеки ден постоянно трябва да опитвате
вярата
и любовта.

Човек трябва да ги чисти така,
както войниците
чистят пушките си.

Така и вярата,
и любовта
всеки ден
трябва да се чистят.

Войникът ще изчисти пушката,
ще я намаже.

Щом се остави
тази пушка ненамазана,
ръждясва.

И когато
вярата и любовта са ръждясали,
това показва,
че войникът не е бил умен.

/с. 442/

Не се меси!

Ако един човек
има отношение към Бога,

не се меси в неговите убеждения,
в неговото отношение към Бога!

Когато човек има

едно верую към Бога,
не ходи да го наставляваш.

Ако ти се каже,
може да му дадеш нещо повече,

но ако ти искаш

да наложиш своето верую,
ти може да спънеш този човек.

/с. 444/

Затова дойде Христос

Имаше нещо,
което не достигаше
на Моисеевото учение,
затова дойде Христос.

Христос не отрече съвършено
Моисеевото учение,
но дойде да изправи Моисеевото учение.

То беше съвършено в закона,
във външните форми.
Отлично е в своята форма.

Като форма
е съвършено.

Но по дух
нямаше онова,
което Христос донесе.

/с. 444/

чрез всичко може
да ви говори.

То е
външната страна.

Онова, което трябва да разбира човек
и което му е потребно,
е едно място в света,
дето едновременно работят
Любовта,
Мъдростта
и Истината.

Това място
човек трябва да го намери.
/с. 444-445/

Мяра

Христос дойде на Земята
да покаже
как трябва
да се живее.

За да бъде човек
щастлив,
той трябва да изпълни
Волята Божия.
/с. 447/

Повикайте трима

Помнете: Като дойде изкушението,
веднага повикайте
Любовта на помощ.

Щом дойдете до едно изкушение,
дето може да паднете,
повикайте трима души.

Повикайте
Господа на помощ,
повикайте
ближния
и себе си,
и лъжата ще избяга.

Там, дето е Бог,
дето е ближният,
дето е Любовта,
там лъжата не може да влезе.

Ние,
които сме родени
от Любовта,
лъжа не допускаме до себе си.

/с. 448/

Само Любовта

1.

Хубавото наследство, богатата,
туй, което човек очаква,
силата,
зависи от Любовта.

Само Любовта може да даде
това, което чакаш.

Без Любав
никакво щастие
не може да добиеш,
никакво знание,
никаква сила,
човек
не може да се развие.

2.

Христос е емблема на Любовта.

Виждаме
как понесе
най-големите противоречия на живота.

Знаеше,
че всичко е за добро,
че Бог
няма да Му измени

и чашата, която Му даде Неговият Отец,
докрай я изпи. /с. 448/

Апостолите не приеха Анани

1.

Казва апостол Петър:

„Защо
искаш да лъжеш?“

Сега ти ще спестиш
Божествената Правда
върху себе си.

Ако ти се опиташ да влезеш
в Царството Божие
и с най-малката лъжа,
ти ще намериш смъртта.

И жената, и децата ти,
всеки,
който се опита да излъже
ще намери смъртта.

Децата ти,
всеки, който се опита,
ще намери смъртта.

2.

Какво
ще трябва да правим?

Ще кажеш
за колко пари си продал нивата
без да задържиш нито една стотинка.

Никой не те кара
насила
да дадеш.

Ти си свободен
да задържиш всичко,
но не си свободен да лъжеш.

В лъжата
няма свобода.

В лъжата
всякога
има смърт.

/с. 452/

Без лъжа

1.

Туй, което носи живот,
туй, което носи щастие,
е да говориш
истината без лъжа.

Който иска да бъде щастлив,
да не допуска
абсолютно никаква лъжа
в себе си.

Няма да се опитваш
да лъжеш Бога.
Няма да се опитваш
да лъжеш ближния.

И трето,
няма да се опитваш
да лъжеш и себе си.

2.

,
Опитваш ли да излъжеш,
непременно
ще опиташ смъртта.

Законът е неизбежен.

Никой
не може
да го измени.

3.

Влезеш ли в живота,
ще бъдеш доволен
от онова, което Бог ти е дал.

Не искай повече
от онова,
което Господ ти е дал.

Искай Бог да благослови онова,
което Ти е дал,
да го разработиш.

Не искай
от ближния повече
отколкото може да ти даде.

Не искай
от себе си повече
отколкото можеш да направиш.

/с. 452/

Да се освободи от лъжата

Щом се отучиш да лъжеш,
Любовта е в тебе,
функционира.

Щом послъгваш,
Любовта я няма.

Може да имаш
някаква любов, някакво чувство.
„Всичко туй – ще ти кажат някои хора -
остави настрана.“

Щом Любовта
дойде в човека,
лъжата
я няма в човека.

Тогавя ще ме попитате:
„Без лъжа може ли?“

Може,
това е животът.

С лъжата
хората умират,
без лъжата
хората възкръсват.

Всеки,
който иска да възкръсне,
трябва да се освободи от лъжата. /с. 453/

Ще я поправя!

Очистете
 всичко,
 наредете сметките
 чисто.
 Каквато погрешка ще направите,
 ясно
 ще кажеш: „Господи,
 направих тази погрешка,
 ще я поправя,
 дай ми време,
 не е било тъй.
 Не съм живял
 /с. 454/ както трябва.“

Бдете и молете се

Има нещо,
 което постоянно
 буди човека,
 което се моли.

„Бдете и молете се“ -
 казва Христос.
 /с. 483/

Аз предпочитам

1.

Човек не е
създаден да носи
нечистотата.

Той е
създаден да носи
чистотата в себе си.

2.

Аз предпочитам
страдание без лъжа,
отколкото щастие с лъжа.

Аз предпочитам
всичките несгоди в света без лъжа,
отколкото
всичките изгоди
с лъжа в живота.

Защото,
ако имаш
всичките несгоди в живота
и имаш Истината,
ще дойде
Божието благословение.

Ако имаш всичките благословения,

които Бог ти е дал,
а живееш в лъжата,
всичко туй
след време ще се превърне
в твое нещастие.

Законът е такъв.
Свобода
има там,
дето няма лъжа.   /с. 454/

В този живот

Сегашната лъжа
в другия живот
не може да се изправи.

В другия живот
има страдания.

Ти сега,
в този живот,
може да изправиш лъжата.

В другия живот
ще изправиш
последствията.   /с. 454/

Не може да излъжеш

1.

Казва Писанието: „В любовта
лъжата е безлюбие.“

Всякога,
когато лъжеш някого,
ти не го обичаш.

Не може
да излъжеш един човек,
когото обичаш.

2.

Като дойде до езика една лъжа,
като че те припари Неговото присъствие,
в тебе трябва да се яви
желанието
да вършиш Волята Божия.

Дотогава,
докато в човека не се яви
желание
да изпълнява Волята Божия,
той не може да има просветление
и вдъхновението
не може да дойде.

/с. 454-455/

Признаването

Хората още не се познават,
че са братя.

Има религиозни секти,
които признават за братя
само тези,
които са в тяхната секта.

Православният
признава за брат само този,
който е
в православната църква.,

евангелистът признава
само този
който е в евангелската църква,

баптистът признава
само този,
който е в баптистката църква,

окултистът
признава само този,
който е окултист.

Но всеки
познава само себе си.

Хората нито се познават,

нито се разбират.

Те са остарели,
но оглупели.

Новата епоха
повтаря историята.

Пак трябва да се върне
човек в своето детство.
/с. 455/

Както Светящата раса

Остава да станете деца
на Шестата раса.
От една форма
да влезете в нова форма.

Сега трябва да разбирате Любовта
не както белите я разбират,
но както я разбира
Светящата раса -

расата, в която вие
ще се познавате.

/с. 455/

Как да обичам

1.

„Как да обичам човека,
как да го любя,
как да постъпвам?“

Няма какво да постъпваш.

Този човек като дойде,
ти, да речем, си един фурнаджия,
ще му дадеш един хляб,
ще го изпратиш мило
да си върви по пътя.

Той си има
ръце, уста,
да иде да си намери една маса,
да яде,
където иска.

2.

Ако аз съм градинар,
ще дойде при мене,
ще му дам едно кило круши,
да вземе крушите
и да яде, където иска.

Какво ще му казвам:

„Братко, ела тук.“

То е лицеприятно.

Каква маса имат

птиците?

Ще вземеш крушата с трите пръста,
ще я туриш в устата и ще дъвчеш.

Аз говоря за онези,

които

ще влязат в Шестата раса. /с. 457/

Време и съдействие

„Погрешките,

които съм ги направил,

ще ги изправя.“

Всеки човек,

който така се приближава при Бога,

Господ ще му даде

време и съдействие

да изправи погрешките си.

Това е новата философия

в живота.

/с. 454/

В Шестата раса

1.

В Шестата раса няма да има маси,
няма да има тенджери, паници и лъжици.

Такива работи
няма да има.

После,
няма да става нужда
да вземаш пари назаем,
да има съдба, да плащаш, затвори.
Не.

Ти ще бъдеш
сам на себе си съдия.

Господар и слуга
ще бъдеш на положението.

2.

Ако ти не си в състояние
сам да се справиш със себе си,
ще ти пратят друг
и тогава
ще имаш много неприятности.

Ще дойдат
неблагоприятните условия.

/с. 457/

ГОСПОДНИЯТ ПЛАН

1.

Учението Христово
в нова форма го изнасям.
Аз говоря не за вашите постъпки,
а за строежа.

Когато повикаме човек
да ни строи къща,
трябва да бъде майстор,
да изпълни плана
както е предвиден
и за каквото е предназначен.

Вие сте дошли в света
и на всекиго едного
Бог е дал план.

2.

Ние сме зидари.
Ако вие не градите според плана,
вие ще бъдете
отговорни.

Аз ви казвам прозорците да бъдат
два метра и половина широчина,

а вие си ги правите един метър и половина.

„Ама аз

мисля за икономия.“

Никаква икономия!

Аз съм казал две тухли,

а той турил половин тухла -

пак за икономия.

За икономия

турил най-калпавите

и във всичко

все икономии правите.

Никакви икономии не искам.

Искам

работата да стане добре.

/с. 457-458/

Да внесеш

1.

Ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Любовта,
който носи Живот,

ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Мъдростта,
който носи Знание,

ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Истината,
която носи свобода,

питам тогава,

каква къща
ще съградиш?

2.

За да бъде човек
благоприятен на Бога,
за да може да му повери
Бог онова, което той иска,

той трябва да има
елемента на Любовта,
трябва да има
елемента на Мъдростта
и елемента на Истината.

Да ослепее за старото

Апостол Павел имаше опитността.
Трябваше първо да падне
от своя кон,
да изгуби своя ум,
да ослепее.

Слепотата
е една преграда.
Слепотата
е най-старото учение.

Той трябваше да ослепее за старото,
да му се отворят очите,
да види
новите условия на живота,
при които трябва да живее.

След като му се отвориха очите,
оттам насетне казва:

*„Считам всичко онова,
което съм изживял досега,
за измет.“*

Ако ние не ослепеем за миналото
и ако не прогледнем за бъдещето,
ние сме още един Савел,

който се е качил на коня
и отива за Дамаск,
да оправя света.

/с. 458/

Един изпит

1.

Речеш да живееш по любов -
дойде някой, предизвика те.
Това е един изпит.

Питай вътре в себе си

да говориш ли този път,
или да мълчиш,

и тогава, каквото кажеш някому,
така да го кажеш,
че никой да не те укорява.

То ще помогне
в облагородяване
на неговите чувства.

2.

Важно е да ти говори истината.
Ако ти говори
истината,
колкото и да е горчива,
тъй е.

Той казва,

че ти не си добър човек,
 което подразбира,
 че не постъпваш тъй,
 както Господ ни учи.
 Ти постъпваш тъй,
 както всичките хора постъпват.

3.

„Ти постъпвай като мен,
 но не постъпвай
 както хората изискват.“

Веднага ти ще кажеш:

„Ти
 не си ми учител.“

Не.

Той не ти е учител,
 но казва:

„Аз съм едно външно лице
 и ще донеса това
 до твоя учител.“

Ще му кажа,
 че „един от твоите ученици
 не постъпва
 според твоето учение.“

Аз

не съм ти учител,
но съм кореспондент.“

Някои наричат
такива хора „доносници“
и всеки човек,
който види нашите постъпки,
той ги занася пред Господа.

4.

Ти ще изнесеш една моя постъпка
пред Господа,
но друг път друг човек
ще изнесе пък твоя неправилна постъпка.

Трябва да знаеш,
че както ти виждаш
погрешките на хората,
така и някой
ще види
твоите погрешки.

/с. 458-459/

Да сте доволни

Ще дойде Христос
и ще каже:

*„В Царството Божие
вие не може да влезете,
докато не укрепнете в Любовта.“*

Да имате онзи мир,
да сте доволни
от себе си.

Вие не можете да сте доволни
без правата мисъл,
без Мъдростта,
ако нямате
Истината вътре в себе си.
/с. 460/

Ще служиш

Най-първо ще служите на майка си,
после на баща си,
после на вашите братя,
на четвърто място
ще дойдете да служите на себе си.

Човек, който не е служил
на майка си, на баща си
и на братята и на сестрите си,
който е чакал
само да му служат,
той не е човек.

След туй ти ще знаеш
как
да служиш и на себе си.

Ще служиш на себе си
по същия начин,
както си служил на майка си,
както си служил на баща си,
на братята и на сестрите си.
/с. 460/

Благата на Любовта

Какво повече от това -
да раздаваш ония блага,
които Любовта носи в себе си?

Какво ще изгубиш,
ако даваш
по една чаша вода?

Какво ще изгубиш,
ако може да отвориш прозорците
и да влезе чист въздух?

Какво ще изгубиш,
ако запалиш свещта,
да светнеш на човека?

Едно удоволствие е да направиш услуга.
Не се изисква много работа

/с. 460/

Постижимото

Трудните работи в света
са непостижими за вас.
Те са човешките работи.

Божиите работи,
ако ти разбирате,
и децата могат да ги направят.

Един християнин,
ако има
този дух на едно дете,
по-лесно може да служи на Господа.

/с. 460-461/

Като го чуеш да пее

Един човек,
като го чуеш да пее,
ще знаеш

какъв е характерът му.
/с. 469/

Ще го туриш на мястото

Ако едно тяло е далече,
ще го видиш малко.

Ако е близо,
ще го видиш голямо.

Какъвто и да е предметът,
ще го туриш на мястото,
където
е най-приятно за очите.

Един човек
ако е много близо до тебе,
не е добре.

Мястото,
откъдето може да го видиш най-добре,
то е нормалното.

/с. 461/

Ти какво вършиш

1.

Не се приближавай
        близо до човека
                повече отколкото трябва,
защото
        ако ти се приближиш много,
        ще нарушиш неговата свобода.

Ако ти се приближиш много,
ще дадеш възможност на друг
        да наруши твоята свобода.

Всеки да зачита
свободата на другия.

2.

Ти се интересуваш от един човек
                                какво върши.

Не се интересувай
                                кой какво върши,

но се интересувай
                                ти какво вършиш.

/с. 461/

По образ и подобие

Вие мислите,
че сте направени
по образ и подобие на Бога.

Плана го имате,
но не сте направени още
по образ и подобие,

защото, ако бяхте направени,
ако сте родени така,
тогава -

*„роденият от Бога
грях не прави.“*

Щом като правиш грях,
значи не си роден,
но трябва да се родиш.

/с. 461-462/

Савел

Всички вие,
които сте тръгнали за Дамаск,
трябва да слезете от конете си.

Всеки един човек,
който е недоволен от живота,
той отива за Дамаск.

Ще паднете от коня,
ще блесне светлината,
ще станете всички доволни.

Или, другояче казано:

Всички
трябва да се заемете
да изпълнявате Волята Божия,
като оставите настрана
какво е положението,
то да не ви интересува.

Каквото трябва,
без да се интересувате,
ще достигне до вашите уши.

/с. 462/

Да любим Сина

1.

Апостол Павел казва:

*„Всичко считам за измет, освен
да позная Тебе, Единого,
Истиннаго Бога
и Христа, Когото Си изпратил.“*

Не външно да се откажем,
но вътрешно.

Че вънка има бури,
че вятър духа – нека духа,
нека гърми,
нека има прах в света.

Той има
своето предназначение.

2.

Светът
не е направен
само за нас.

Някои лоши работи в света има,
но те са работи на личния живот.

В Писанието се казва:

„Бог толкова възлюби този свят

Че даде в жертва Своя Син,
за да не погине всеки,
който вярва в Него.“

Да любим Сина,
но не и света. /с. 463/

Напътствието

Мене са ме питали мнозина
как да оправят живота си.

Трябва да вляза първо в тебе,
да узная
изправил ли си се
и колко.

Макар че после ще ми трябват
като изляза, 4000 градуса температура.
В такава гореща вода
трябва да се потопя.

И след като направя тази баня
мога да ви кажа
изправили ли сте си живота,
колко сте го изправили
и какво
ви остава да изправяте.

/с. 463/

Новият живот

Искам сега да бъдете
служители на Любовта,
служители на Мъдростта
и служители на Истината.

Да имате любов към майка си,
да имате любов към баща си,
да имате любов
към вашите братя и сестри
и да изпълните напълно
съвършената Воля Божия.

И тогава ще носите онова
бъдещо благословение,
за което никога
няма да се разколебаете,

ще благославяте този час,
в който сте започнали новия живот.
/с. 463/

Променчивата страна

Когато човек се успокоява
от материални работи,

той се приготвява
за ново обезпокояване.

Щом се успокои,
че е дошло богатството,
то се отнема,

после пак идва богатството.
Щом ученият човек
се успокои, че придобива знание,
то се изгубва.

Щом изгуби знанието,
той се безпокои.

Това е материална, външна
променчива страна.
Спокойствието
е като дима на една къща,
в която горят въглища.

Щом изгорят въглищата,
димът изчезва,
изгуби се спокойствието на тези хора,

които до известно време
бяха разположени,
а сега всички са се сгушили
и казват:

„Нямаме въглища.“

/с. 465/

Има други сетива

Всичките сетива в човека
не са събудени.
Има други сетива.

Има една област,
която човек не разбира,
понеже няма нужните сетива.

Те не са събудени.

И на този човек,
колкото и да му говорите,
той не може да ви разбере.
/с. 466/

Не чакайте

Щом ви събудят в духовния свят,
вече ще ви проведат
на работа.

Не чакайте
да ви събудят.

/с. 464/

Правата стойка

Само човекът е запознат с правата стойка.
 Само човек е запознат с духовния свят.
 Животните
 абсолютно никаква представа нямат
 от духовния свят.

Те виждат
 някои работи от другия свят и се плашат.

Те считат,
 че всички тези неща, които виждат,
 че са от този свят.

Има животни, които виждат умрели хора
 и се плашат от тях.

Кучето
 вижда умрелите хора.
 Седи в някой ъгъл,
 гледа някое видение
 и лае.

Човек казва:
 „Това куче лае въздуха.“

Това куче вижда човека и го гони.
 Кучето

не може да предположи,
 че има свят на духове,

за кучето това видение е разбойник,
 неканен гост,

и лае.

/с. 467/

Прозорците

1.

Съзнанието е причина,
дето някои хора не може да вярват,
понеже в тях е недоразвит
или притъпен този усет.

Вярата, ясновидството,
виждането в този свят
зависят от особен център,
който хората имат на главата си горе.
Тези хора се отличават.

На другите хора
не са им направили прозорците.
Някои хора
нямат прозорци.

Някои хора
можем да уподобим,
че над тях едва сега
са заръчани прозорците -

да дойдат майстори,
да направят прозорците,
ще влезе слънчевата светлина.

На някои хора
къщата им е много светла,
а на някои – съвсем тъмна.
Някои мислят,
че това е една дарба.

2.

Тази дарба всички хора имат,
но всички не се занимават
с чувството на вярата.

Някой път те считат,
че вярата е преходно чувство.

Че е една илюзия
да вярва човек.

Това зависи
от неговия ум.

Човек,
който има вяра,
той има
един отлично възпитан ум,

за да може да направи едно различие
в онези неща, които вижда.

/с. 467-468/

Музиката и поезията

1.

Музиката и поезията
вървят заедно.

Един поет
не може да бъде поет,
ако не е музикален.

И музикантът
не може да бъде музикант,
ако не е поет.

Едновременно те вървят.

2.

Поетът,
за да изрази своя опит,
той трябва да има
една музика
вътре в себе си.

Ако няма музика,
той не може да бъде поет.

Онова което прави
впечатление на хората,
е не само изказването на думите,

Другият свят

1.

Какво нещо е другият свят? -

Свят

на вечно подмладяване.

А пък това вечно подмладяване

става

по закона на Божията Любов,

която възвръща на хората

това,

което те са изгубили.

2.

Като изгуби човек Любовта,

на Земята

той е вечно недоволен;

кисел, съмнява се, сърди се.

Гневи се,

критикува навсякъде.

А пък онзи,

който се подмладява,

той е всякога доволен.

Човек, който е доволен,

той е

в процеса на подмладяването.

А който е недоволен,

той е
в процеса на остаряването.

Доволството
е процес
на подмладяването.

Това се дължи
на другия свят. /с. 471/

От друг свят

Щом имаш добро сърце,
ти си от другия свят.

Щом имаш добър ум,
ти си от друг свят.

Щом имаш добра воля,
ти си от друг свят. /с. 471/

Хората на бъдещето

Хората на бъдещето
са хора на духовния свят,

на които Бог говори. /с. 471/

ИЗКУСТВОТО ЗА ЖИВОТА

Онова изкуство за живота,
за Духа
изисква голямо познание.

Не онези теоретически познания,
с които си пълните главите,
но една вътрешна
готовност
за възприемане на Духа.

И като се подготви човек,
той може
да възприеме това благо.

Като възприемете
Божественото благо
ще се оформи животът,
ще премине
в една нова форма

и противоречията,
които сега съществуват,
ще изчезнат

и ще настане
едно ново положение.

/с. 473/

Прииждането на Духа

Прииждането на Духа
става чрез един контакт.

Трябва да го приемете.

Трябва да имате
някакъв повод
за изливането на Духа.

Поводът
за изливането на Духа
беше Христос
и Той каза:

„Когато Аз ида
ще ви изпратя Духа Си,
и този Дух ще бъде с вас.“

Значи трябва да има
някакво същество,
което да даде повод,

да бъде
като една среда,
чрез която
Духът,
това велико благо,
може да се излее.

/с. 475/

Единствената причина

Съвременните хора
са нещастни по единствената причина,
че нямат Духа.

Писанието казва:

„Ще се заселя между тях.“

Всички

ще бъдат научени

от Господа.

Няма да има нужда

някой да казва:

„Познай Господа.“

Пророкът казва:

„Тогав

ще разберат

Божиите пътища.

*И всички сегашни противоречия
ще изчезнат.“*

/с. 476/

Възприемане

Противоречията произтичат
от един вътрешен недоимък,
от който човек има нужда.

Гладния
ти не можеш да го утешиш
и да му казваш:
„Вярвай в Господа,
ще се уреди въпросът.“
Той ще се уреди,
когато ти му дадеш хляб.

Жадният
трябва да има вода.

Който има очи,
трябва да има светлина
и тя трябва да му се даде
в такава форма,
каквато му подхожда.

Ако му дадете
по-силна светлина
или по-малка,
отколкото трябва,
той ще усети

болезнено състояние.
Светлината
трябва да бъде такава,
че да му е приятно.

Духът
е най-приятното,
което човек може да възприеме. /с. 476/

Нови възможности

Като дойде Духът,
ти непременно трябва
да напуснеш сегашния живот.

Да минеш
от едно положение в друго,
по-съвършено,
както гъсеницата се превръща
в пеперуда.

Когато този Божествен Дух
влезе в човека,
Той му дава нещо,
въоръжава го,
дава му нови възможности.
/с. 476/

Вътрешна връзка

Идва Духът за тези души,
които са вече готови.

Има души в миналото,
в които Духът е идвал.

Имало е едно специфично изливане.
Това,
което мистиците наричат
вътрешна връзка.

Душата се свързва
със своя първоначален извор
и оттам, отдето е излязла,
става едно с него.

Има вътрешна връзка
между Първата причина и душата,
която живее на Земята.

Всички противоречия престават,
всички неща се обясняват.

Човек може да е богат,
може да е учен,
но ако той
не е осенен от Духа, от Любовта,
той е винаги недоволен от живота.
/с. 478/

Узрелият плод

1.

Човешката душа
дълго време трябва да е грята
от Божествената Любов,
докато дойде прозрението,
когато човек ще почувствува
съществуето на Духа -
когато плодът е узрял.

2.

Узрелият плод
е събуждане
на свръхсъзнанието.

Едно ново съзнание,
в което
ти вече се сродяваш с всички души.

Страданията
и радостите
на всички хора
стават твои.

Ти се радваш на страданията,
радваш се,
понеже скърбиш с другите хора.

Когато те скърбят,
и ти скърбиш.
И в скръбта им
и в радостта им,
все се радваш,
понеже може
да участваш в живота
на всичко онова,
което Бог е създал.

Така прави онзи,
който е роден от Бога,
който разбира Божиите пътища.

3.

Страда онзи,
който не разбира
Божиите пътища.

Радва се онзи,
който ги разбира.

/с. 482/

Когато Господ иска да ти даде**1.**

Голяма вяра трябва да има
човек в живота!

Без вяра
нищо не може да се постигне.

2.

Светът
е пълен със суеверие,
но малко хора
има верующи.

Суеверни хора
има много.

Суеверието
влияе върху чувствата,
то е близо до чувствата,
което

ти очакваш да стане.

А вярата
влияе върху ума,
понеже ти мислиш тогава.

3.

Запример
ти по-лесно може да повярваш,

ако един човек
вземе и се облече хубаво,
но веднага след това
ще дойде суеверието,
че той може да направи
много работи за тебе.

Но ако той ти вземе
дрехите,
това ти мъчно можеш да повярваш,
че той може да ти направи
нещо добро.

А във вярата
е обратното.

4.

И когато Господ
иска да ти даде нещо,
Той ще те съблече
най-първо от това,
което имаш.

Той е както майката.

Най-първо ще съблече
дрехите на детето си,
ще го окъпе

И ТОГАВА
ще го облече.

И мъчно
може да повярва човек,
че може да му дадат
нещо хубаво,
след като
са му взели всичко.
/с. 485-486/

ОТВЪД

Ако сте живели в Любовта,
тя ще ви бъде наследство.

Ако сте живели в Мъдростта,
тя ще ви бъде наследство.

Ако сте живели в Истината,
тя ще ви бъде наследство.

Друго всичко от този свят
ще отиде
и нищо няма да остане.

/с. 463/

Щом човек повярва

1.

Никъде в живота
    няма лесен път.
 И най-добрите неща
 се придобиват
                                  с големи мъчности.

Сега тук, на Мусала,
 за да се качите нависоко
                                  и на чист въздух,
 трябва доста
    път да извървите
 и много усилия да направите.

И мнозина
    са се отказвали.

А щом човек повярва,
    той може
                                  и не се отказва.

Когато човек има вяра,
 животът
                                  е лесен.
    Мъчнотиите
 са един стимул за него.

2.

А когато има суеверие,

тогава има
падане духом, обезсърдчаване.

В суеверието
човек се обезкуражава,

във вярата
няма обезсърдчение,
няма обезкуражаване.

/с. 486-487/

Стимулт във вярата

Суеверният
има много работи,
в които вярва,
но няма
никакви резултати.

При суеверието
ти може да вярваш,
но стимулт
е отвън.

Във вярата
стимулт
е вътре.

/с. 487/

Човекът на вярата

1.

Човекът на суеверието
не знае да плува,
а човекът на вярата
знае да плува.

Суеверният човек
мяза на човек,
който има кола.
Купил си я, но като се счупи,
той не може
да я поправи,

а чака
да мине някой
да му я поправи.

А който има вяра,
той е като
опитен шофьор,
който сам може
да си поправи колата
и да върви напред.

Това е вярата.

2.

А суеверният каже:
„Ще намеря някой.
Има техници.“

Той вярва,
 че ще го стигне някой опитен,
 да му поправи колата,
 а някой път такъв не идва.
 /с. 487/

Библията

Всичко туй
 е трябвало да бъде
 написано и съхранено
 и отгоре се е ръководило
 как, кога и какво
 е трябвало да бъде написано.

За някого е било просто мисия
 да събира тия работи
 и да напише това,
 което трябва!

За всичко това
 от Невидимия свят
 си имат хора,
 пригответи за тази работа.

Тогавя,
 както и сега,
 това е била
 една голяма вълна.   /с. 488/

Всичките възможности

Когато хората са готови,
Истината
иде сама.

За готовите хора
всякога
има възможност.

Щом човек
е роден на Земята,
животът
носи
всичките възможности.

И ако той вярва,
показва,
че е имал
всички възможности.

/с. 487/

За да се покажат пътищата

Всичко в света бе допуснато,
за да се покажат пътищата,
по които хората
са ръководени и избавяни.

Някъде се случва така,
а някъде се случва и друго.

Има някои,
които трябва
да останат до последния момент,
а някои ще заминат по-рано.

И в християнската епоха някои мъченици
бяха определени
да станат мъченици;
и тези,
които пострадаха,
бяха изораната земя
и просто в тях трябваше
да се посеете семето.

/с. 487/

Нареждането

1.

Нареждането на нещата
става от Невидимия свят
и се приема
от определени хора на Земята.

Има една вътрешна,
интимна страна,
която става
в един много тесен кръг от хора.

Защото
това няма нужда
да знаят всички хора.

2.

Мнозина се интересуват
от външната страна на нещата,
вътрешното
не ги интересува.

3.

В една държава
как ще стане уредбата,
това е външната страна на държавата.

Къщите
        да са хубави,
то е хубаво,
        но то е външната страна.

А ако външното
        има и вътрешно съдържание,
по-добро от това -
        здраве!

4.

Сега светът
        е една държава.
И хората
        сега са по-близо
        до Царството Божие,
отколкото преди.

        А сега
привидно изглежда само
че всичко е разбъркано.

Когато реката
е много разбъркана,
тя много лесно се избистря.

/с. 488/

Рупите

Рупите
са разделени на две.

Там са хубавите места,
чисти,
непристъпни места.

/с. 489/

Мусала

Мусала
има грамадна
електрическа енергия.

Батерия е тя!
За лекуване.

Тази мисия
е добра,

всеки
да си вземе мястото,
което трябва
да вземе
и което му се пада. /с. 489/

Вярата се опитва

Вярата всякога се опитва
в даден момент.

Тя се опитва
във време на мъчнотии,
а не
когато си охолен,
когато си здрав.

Това е знание.

Вярата се опитва
при големите противоречия в живота.

Онзи, който умира,
който изгубва живота си
и вярва,
че ще се повърне животът му,
това е вяра.

/с. 441/

ПОЕЗИЯТА НА УЧИТЕЛЯ /4/

тема: Композиция на Стиха /2/

Думите в поезията танцуват, но техният пространствен танц е специфичен. Думите са цветя, всяка със свой аромат, свое благоухание. Смисълът определя подредбата на думите и комбинациите в групово, хорово или солово изпълнение и в песента, и в танца на техните аромати.

Благоуханието на една единствена дума може да изпълни пространството. – Тя излъчва същността си чрез възприемащия я четец.

Комбинацията ѝ с думите от нейния ред, абзац, изречение са много различни и обяснима е **необходимостта от правилна подредба и композиция**, в която смисълът на Словото да се изяви последователно и вярно. Тази подредба е съпоставима с точките, тиретата, запетайте, удивителните в писмения изказ. – Говорещият не изрича нито „точка“, нито „въпросителна“, които записващият отбелязва.

Смисълът и чувството са първични по отношение на подредбата. Подредбата посочва акцентите и интонацията на прочит на Словото.

Композицията е **писменият вариант** на правилния и изразителен **прочит** на Стиха. Заедно с това, тя може да даде нещо повече, може и трябва да предизвика разгръщане на усещанията. – Композицията на Стиха и на всяка отделна дума следва да организира въздействията по посока на смисъла, чрез възможностите на зрителното възприятие. Това се постига чрез образността, заложена в думите. Чрез взаимодействието между думите-образи разгръщането на смисъла може да достигне по-големи дълбочини на прозрението, да разкрие нови измерения. Поначало, това е същността на поетичното Слово, в това се състои смисълът на истинската добра Поезия. – Смисълът на Словото да достигне както максимално ясно и чисто, така и ярко, пълно и въздействащо. – В това е магията на Поезията.

Форми на възприятие на Стиха

Стихът може да бъде възприет чрез посредник – *слухово*. Тогава въздействието е звуково, смислово и емоционално – чрез вибрацията на избраните думи и вложеното съдържание, плюс наслагването на интерпретацията и индивидуалността на четящия. – По-други са възможностите на Стиха като *образно послание*. Докато при слуховото възприятие удобен писмен аналог е ритмичната смислова форма,

то при *зрителното* възприятие на Стиха влизат в сила нови форми на изява на съдържанието. Тези форми са нови за нас. Те още не са проучени, проверени и изследвани в пълнотата на потенциала им. Да се върнем към стихотворението „Обич“ на Весела Несторова /виж После-слов, кн. 3/. Четейки го внимателно, откриваме в себе си способността да възстановим от прозаичен запис присъщата му *ритмично-смыслова форма*.

Не така лесно и еднозначно е възстановяване на *образна форма* по слухово възприятие или по прозаичен текст. Образната форма на Стиха сама по себе си е едно прозрение. Тя е част от поетичното изкуство. Когато формата е успешна, тя влива живи сили в Стиха. Чрез нея Стихът хармонично повишава информационното си съдържание и снижава прага на възприятие. – Стихът излъчва.

След коментарите по подредбата в рамките на традиционното писане ще се спрем и на някои други възможности.

огледален словоред – изява на отдръпване, противоположност

Порядъкът от думи е *течение*. Така се изразяват насрещни и противоположни смислови движения – приливи и отливи, съзвучия и дисонанси, насрещни приближавания и раздалечавания.

Фразите имат и образен изказ, специфична особеност на писменото Слово. Разчитането на огледалния словоред затруднява само в началото. Има допустим и обясним период на адаптация на погледа към разчитането. Примери на Стихове с подобни „огледални словореди“ ще срещнете в следващите книжки.

Традиционният запис е аналитичен, предвидим, законов. Образността не му е присъща. Но иде Стихът като посланик на Изкуството, разчупващо утвърдените правила. Влиза в досег с утвърдената система на запис на думите. И ... какво ще последва? Синоним на стихотворчеството бе „мерена реч“ и , отмервайки тази реч, енергията на Стиха течеше в рими и звукови ритми, като разлюляна камбана, като шум на вълни, като конски тропот... Докато човекът не се насити от гръмкостта на звуците, и помпозността на фразите и спря да ги търси. – И тогава човекът осъзна по-фините звуци. И тогава започна да вижда образите, в които стихът може да цъфти. И тогава ... тогава Стихът получи свободата си да цъфти! – И, цъфтейки, той огъна думите в образи ...

Трябва да се стремим да имаме, да създадем, и поначало този стремеж е заложен в нас, нека ясно го култивираме – истиномер в сърцето и в ума си. Истиномер за правилността

на възприятията си. И така, не се чудете, ако в бъдеще срещнете мрежест стих, обменен стих, геометричен и в природна форма, разношрифтов, цветен, с наслагвания и всякакъв друг. Запитайте се – тази ли форма най-добре приляга, освобождава и излъчва същността. За какво е формата, ако не по най-лек и естествен начин да поеме, да вмести, да задържи и по най-достъпен и красив да даде? Формата е медиум, посредник, катализатор в преноса на същността. И, запитвайки се, погледнете своя истиномер, а не ветропоказателя.

В пряка връзка с представеното тук, ще припомня исторически случай, повод за размисъл и свидетелство колко прецизно трябва да организираме и настроим истиномерите си. Представен е в спомените на сестра Мария Тодорова /т. 1, Изгревът/. – Песните, дадени от Учителя, с мелодия, свалена от Него от висшите светове, са били нотирани още при първите изпълнения на Учителя от братята музиканти и съхранени като нотен запис. Впоследствие, за тези песни, години наред пети, била подготвена песнарка, но за нея те били нотирани в изменен вид, а именно според тогавашно, постепенно променило ги пеене от братя и сестри. – В случая, можем да говорим за *музикална форма* на Стиха. – Навярно и видоизменената форма може да бъде от висш свят. Казват, Сам Учителят по

различен начин изпълнявал дадените от Него Песни. Засега единствено можем да сме сигурни, че спуснатите *от Него* музикални форми са от висш свят. И, втори извод – неизменно е да се учим, но нека стремежът към чистота да съпътства изявите ни! Аджиба, кой Творец, камо ли Духовен Учител, би приветствал съзнателна или несъзнателна редакция на посланието си?! Кой би търпял своеволието и деформациите на външна корекция? Много са примерите, Учителят дава творчески задачи на учениците си и Сам се радва на постигнатото, окуражава ги да продължат...

Що се касае до новите форми, които ще се дадат *чрез нас*, било форми на подреждането на Стиха, било музикални, съпътстващи Стиха форми, цветове – според духовните краски на Словото, изпълнителски – с индивидуалността на изпълнителя посредник, интонационни форми, артистични и аранжирани с асоциативни, природни, обществено-исторически и други образи в цялостно художествено произведение, бъдещето от многообразието им и чрез многообразието им ще отсее най-сполучливите и истинни попадения.

И ето, има начало!

Стихът – част от Беседа

В една беседа има десетки Стихове, както в една местност – ручей, а на дървото – плодове. Всеки Стих е плод и всеки Стих е извор, бистър ручей. В Поезията на Учителя Стиховете са кристали и скъпоценни камъни. – Развийте тези аналогии! Всеки плод виси на дръжката си; дръжката се прелива в клончето, клонката в клон, а клонът провежда соковете от дънера на дървото, на Беседата, с корени в Божественото. Щом има плодове, има и клони; щом има плодове, има и листа. Проглеждаме за структурата на Плода-Стих, защото в него най-силно е изявена сладостта на приобщаването. В плода е и семето, което трябва да посадим. Но за да бъде този плод е нужно Дървото и листата, чрез кои то диша... Темата за композицията на беседата е също интересна. – В тези образи, съществено би било да потърсим и Композицията на Дървото-беседа, с броя, мястото и формата на неговите плодове и листа, с цвета, грапавината и шарките на кората му, с дълбочината на корените му, формата на короната и с неговият ръст.

Разпространението на Стиховете ще доведе до още по-силно популяризиране на Словото. Да не забравяме наред с това, че съставителят, избрал и подредил по определен начин Стиховете носи своята отговорност и следва да на-

пише името си. Подписът с име в случая е израз на осъзнатата отговорност.

Целта на представянето на Словото в Стихове е да се разкрие по-пълно неговата красота и сила. Съставителят, аранжорът максимално успява да направи това, когато личното му вмешателство е минимално. Съдействието на добрия аранжор е незабележимо, той разкрива и разгръща, без да привнася. **Да изявим Учителя!** И за да е съвсем достоверно, да можем да сверим с първоизточника, пишете точна библиографска справка – годината на беседата, страница, година на издание на Словото.

Юлиана Василева

9 ноември 2009 г.

За кореспонденция:

София 1172, ж.к. Дианабад, бл. 26, ап. 10,

Юлиана Василева;

e-mail: iuliana_v@abv.bg

Указател на беседите, за цитираните в скобки след Стиховете страници в книжките **1, 2, 3** и **4**; по Утринни Слова, 1933-1934 г, София, 2000 г. "Новото разбиране на връзката в живота", изд. Жануа' 98

- 1 Новото разбиране на връзката в живота, 24.09.33 г. (с. 5-14)
- 2 Двата процеса в живота – Двата гласа, 01.10.33 г. (с. 15-23)
- 3 Вечният порядък и безпорядък в живота, 08.10.33 г. (с. 24-35)
- 4 Разбирането на Словото, 15.10.33 г. (с. 36-43)
- 5 Слушайте Го! Дай свобода!, 22.10.33 г. (с. 44-51)
- 6 Няма да ви остави, 29.10.33 г. (с. 52-65)
- 7 Общото благо, 05.11.33 г. (с. 66-81)
- 8 Силен и умен – Двете погрешки (Трите категории. Третото положение), 12.11.33 г. (с. 82-96)
- 9 Истинската добродетел, 19.11.33 г. (с. 97-112)
- 10 Красивата страна на живота, 26.11.33 г. (с. 113-126)
- 11 Молитвата, 03.12.33 г. (с. 127-137)
- 12 Законът на молитвата, 10.12.33 г. (с. 138-153)
- 13 Две правила, 17.12.33 г. (с. 154-165)
- 14 Трите изпитания, 24.12.33 г. (с. 166-178)
- 15 Радост, която никой няма да отнеме, 31.12.33 г. (с. 179-193)
- 16 Едно изречение, 07.01.34 г. (с. 194)

- 17 Реалното и нереалното, 14.01.34 г. (с. 195-208)
- 18 Синовно отношение, 21.01.34 г. (с. 209-220)
- 19 В какво седи духовният живот, 28.01.34 г. (с. 221-236)
- 20 Изпълнение Волята, 04.02.34 г. (с. 236-248)
- 21 Младият, възрастният и старият, 11.02.34 г. (с. 249-255)
- 22 Не пресушавай живота, 18.02.34 г. (с. 256-268)
- 23 Любов и разбиране, 25.02.34 г. (с. 269-282)
- 24 Обичай Божественото, 04.03.34 г. (с. 283-294)
- 25 Новата дреха, 11.03.34 г. (с. 295-303)
- 26 Едно ви трябва, 18.03.34 г. (с. 304-310)
- 27 Възстановете Любовта, 25.03.34 г. (с. 311-321)
- 28 Единственият свободен, 01.04.34 г. (с. 322-331)
- 29 Слугуване, 08.04.34 г. (с. 332-340)
- 30 Божествен и човешки порядък, 15.04.34 г. (с. 341-352)
- 31 Бъдете като Баща си, 22.04.34 г. (с. 353-362)
- 32 Бедният Лазар и богатият, 29.04.34 г. (с. 363-367)
- 33 Господарят и на двете, 06.05.34 г. (с. 368-373)
- 34 Носителят на Неговото Слово, 13.05.34 г. (с. 374-379)
- 35 Като себе си! Трите идеи, 20.05.34 г. (с. 380-387)
- 36 Двамата порядъка. Качества на младия, 27.05.34 г. (с. 388-398)

- 37 Трите страни на съзнанието, 03.06.34 г. (с. 399-407)
- 38 Противоречие и благо, 10.06.34 г. (с. 408-413)
- 39 Което става, 17.06.34 г. (с. 414-420)
- 40 Към Емаус, 24.06.34 г. (с. 421-422)
- 41 Върховният авторитет, 08.07.34 г. (с. 423-430)
- 42 Справедливост, милосърдие, 15.07.34 г. (с. 431-437)
- 43 Пътят на възкресението, 22.07.34 г. (с. 438-442)
- 44 Човешкото и Божественото, 29.07.34 г. (с. 443-449)
- 45 Трите изпита (Трите велики закона), 26.08.34 г. (с. 450-464)
- 46 Законът на подмладяването, 02.09.34 г. (с. 465-471)
- 47 Съшествие на Духа, 09.09.34 г. (с. 472-482)
- 48 Вярата и Небето, 16.09.34 г. (с. 483-489)

Ето че с тази четвърта книжка са последните от 473-те Стихотворения, системно, последователно подбрани, изведени и подредени от УС 1933-1934 г. – Четиристотин седемдесет и три - от една единствена книга! Виждате, според Указателя на беседите, това са 48 беседи. Но две от тях, номера 16 и 40 в списъка, са съответно само от 1 и от 2 страници. Затова, с право можем да твърдим, че средно в беседа на Учителя се съдържат 10 бели Стихове.

473-те Стихове, можете да намерите и на www.bratstvoto.net, като Стихове за медитация.

СПОДЕЛЕНО

Извинявам се за неприятното разместване на междустиховите пространства в книжка 3, изд. 2010 г. в страниците 89-98, започващо с дублиране на началото на „Трябва да минете“... Отвъд досадната погрешка, виждаме важен пример, онагледяващ ролята на междустиховите пространства. – Бели редове съпровождат Стиха от четирите му страни. Това рамкиране е като паспарту на картина. – Подходящата големина на междустиховото пространство, ангажирано от Стиха, съпътстващо Стиха, усещаме сетивно. Чувстваме го като „приятност“ и „откритост“, „комфорт“ в областта на слънчевия сплит, на челото си и при теменната чакра. – Проверете сами! – Неподходящата, деформирана от разместването големина на тези съпътстващи Стиха полета усещаме като дискомфорт в указаните области на сетивността си. – Грешките илюстрират наличието на определени закономерности! – Четейки, не възприемаме единствено и директно смисъла и чувството от думите. – Въздейства подредбата на Словото. Изложениите бели Стихове на Учителя ангажират зрителното възприятие подобно на картини, на художествени творения.

Голямо е старанието ми да осъществя хармонично и вярно, красиво изданието на книжки-

те... Но не успях да разгадая правилно предупреждаващ ме сън. Ето как стана това. Предадох по телефона последните корекции за книжка 3 в навечерието на Коледните празници 2009 г. Книжката бе отпечатана през месец март 2010 г., а преди това, към средата на януари, когато мислех че са я печатали, сънувам и помня ясно образа на корицата ѝ. Сънувам, че под илюстрацията /Езерото на съзерцанието/ и малко под заглавието, от средата – вдясно, с големината на дребна монета, като следа от куршум – обгорена, одимена следа на лицевата корица. Мислех си – буквално – работят корицата и са допуснали печатарите дефект – наново ще я отпечатат. Едва като взех книгата в ръцете си и разгърнах страниците, прозрях съня си. – Книжка 3 съдържа 141 страници. Съдържанието се е „спускало“ отгоре-надолу, от тънкия към вещественния план. Деформирането на междустиховите пространства от стр. 89-98 много точно пасва на мястото на одименото петно на корицата от съня ми.

За първи път, в момента, подготвям книга до огледално принтиране на паус! Това е книжка 4. С помощта на приятелите ни Илко Вълков и Татяна Воскресенска напреднах с предпечатната подготовка и споделям с желаещите да издадат книга.

PageMaker е стара, широко използвана платена програма за предпечатна подготовка. При това тя не е пряко съпоставима с Word и, ако сте набрали текста си в Word и така го предадете на издателя си, ще се наложат прехвърляния, размествания. И много корекции. Особено когато става въпрос за Стиховете, за техния гоблен. Съществуват по-нови, удобни, нелицензирани програми, които могат да се свалят свободно от Интернет. Такива са Scribus и OpenOffice. От тях по-проста и подходяща за текстови книги, при това съвместима с Word е OpenOffice. Макар да зная и ценя доброжелателността на издателите, с които работя, голямо е удовлетворението ми от свободата в предпечатната подготовка. Изчезва притеснението за многобройните корекции. – Защото едва ли има кой да изяви Любовта като старание, търпение и прилежание – към най-малкия детайл, освен инициатора, освен твореца... А и отговорността е на теб, пишещия.

Юлиана Василева

1 октомври 2010 г.

Доброто дръжте!

Всичко изпитвайте,
доброто дръжте!

След като изпитате нещо,
дръжте онова,
което е Божествено.

То ще служи
за повдигането на човешката душа

и за усъвършенствуването ѝ.

/с. 437/